Nijmegen

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van de gemeente Nijmegen

Nr. 523836

10 november

2026

Beleidsregels Terug- en Invordering Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Nijmegen 2027

Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Nijmegen,

Gelet op de bepalingen van de artikelen 18a lid 7, 58 lid 2, 5, 7, 8 en 9, 59 lid 2 en 60c van de Participatiewet, de artikelen 20a lid 7, 25, 26 en 29a van de IOAW en IOAZ, afdeling 4.4.4 van de Algemene wet bestuursrecht en de Verordening Bestuursrechtelijke geldschulden.

BESLUIT: vaststellen van de beleidsregels Terug- en Invordering Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Nijmegen 2027

Vooraf:
De bepalingen uit deze beleidsregels gelden voor zowel de Participatiewet, IOAW als IOAZ, tenzij expliciet aangegeven.

1. Terugvordering Participatiewet (58 lid 2 Participatiewet)

Artikel 58 tweede lid Participatiewet geeft het college de bevoegdheid om kosten van bijstand, in een aantal opgesomde situaties waarbij geen sprake is van een schending van de inlichtingenplicht, terug te vorderen. Van deze bevoegdheid maakt het college, behoudens de in deze beleidsregel opgenomen uitzonderingen, als volgt gebruik:

1.1. Ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende bijstand (artikel 58 lid 2 sub a)

1. *Een onjuist toekenningsbesluit*
   In gevallen waarin als gevolg van een foutief toekenningsbesluit ten onrechte of te veel bijstand is verstrekt, wordt dat besluit ingevolge artikel 54 lid 3 Participatiewet herzien en wordt de ten onrechte of te veel betaalde bijstand teruggevorderd.
2. *Niet besteden bijstand aan bestemd doel*
   In gevallen waarin om niet verstrekte bijzondere bijstand niet, of niet volledig is besteed aan het bestemde doel wordt het besluit tot toekenning, ingevolge artikel 54 lid 3 Participatiewet, herzien en wordt de ten onrechte of te veel betaalde bijstand teruggevorderd.

1.2. Niet nakomen van verplichtingen die bij de als geldlening of borgtocht verleende bijstand (artikel 58 lid 2 sub b en c) zijn opgelegd

Bijstand die als geldlening of in de vorm van borgtocht is verleend wordt teruggevorderd wanneer de belanghebbende niet aan zijn verplichting tot terugbetaling aan de kredietverlenende instantie voldoet. In de gevallen waarin een als geldlening verstrekte bijzondere bijstand niet of niet volledig is besteed aan het bestemde doel is ook sprake van niet nakomen van de aan de geldlening verbonden verplichting en wordt de bijzondere bijstand die ten onrechte of te veel is verleend teruggevorderd.

1.3. Verstrekte voorschotten (artikel 58 lid 2 sub d)

Van de belanghebbende wordt het verleende voorschot geheel of gedeeltelijk teruggevorderd, indien een voorschot is verstrekt en over de betrokken periode geen recht op bijstand bestaat of het recht op bijstand minder dan het verleende voorschot bedraagt.

1.4. Onverschuldigd betaalde bijstand voor zover belanghebbende dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen (artikel 58 lid 2 sub e)

De te veel of ten onrechte betaalde bijstand wordt teruggevorderd, indien:
- het college een onjuiste betaling verricht heeft; en
- de belanghebbende dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen; en
- de betaling niet langer dan twee jaar voor de datum van het terugvorderingsbesluit heeft plaatsgevonden.

1.5. Anderszins onverschuldigde betaling (artikel 58 lid 2 sub f onder 1)

Naderhand in aanmerking te nemen, verkregen middelen over een bijstandsperiode, of ontvangen vergoedingen van kosten, waarvoor bijstand is verleend worden teruggevorderd. Het kan zowel gaan om achteraf ontvangen inkomen als om achteraf ontvangen vermogen.

Achteraf ontvangen inkomsten
Voorwaarde hierbij is dat deze inkomsten in aanmerking zouden zijn genomen bij de vaststelling van het recht op en/of bij de hoogte van de bijstand. Er wordt teruggevorderd tot het bedrag waarmee met de ontvangen inkomsten rekening zou zijn gehouden.

Achteraf ontvangen vermogen
Als een belanghebbende redelijkerwijs niet kan beschikken over vermogen, dan wordt dit niet betrokken bij de bijstandsverlening. Op het moment waarop de belanghebbende over het vermogen kan beschikken, wordt het vermogen, vanaf de datum van aanspraak op het vermogen, in aanmerking genomen bij de beoordeling van het recht op bijstand. Als blijkt dat er ten onrechte of te veel aan bijstand is verstrekt dan wordt dit bedrag teruggevorderd.

1.6. Terugvordering van bijstand met een bepaalde bestemming (58 lid 2 sub f onder 2)
Tot slot wordt bijstand die is verleend met een bepaalde bestemming van de belanghebbende teruggevorderd wanneer met het oog op die specifieke bestemming naderhand vergoedingen of tegemoetkomingen worden ontvangen.

2. Terugvordering IOAW en IOAZ (artikel 25 lid 2 en 3 IOAW/IOAZ)
Artikel 25 van de IOAW en IOAZ geeft het college de bevoegdheid om de uitkering in een aantal in het tweede en derde lid van het artikel opgesomde situaties terug te vorderen. Het college maakt van deze bevoegdheid, behoudens in deze beleidsregel opgenomen uitzonderingen, als volgt gebruik:

1. *Ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende uitkering (artikel 25 lid 2 IOAW/IOAZ)*
   - Een onjuist toekenningsbesluit. In gevallen waarin als gevolg van een foutief toekenningsbesluit ten onrechte of te veel uitkering is verstrekt, wordt dat besluit ingevolge artikel 17 lid 3 IOAW en IOAZ herzien en wordt de ten onrechte of te veel betaalde uitkering teruggevorderd.
   - De te veel of ten onrechte betaalde uitkering wordt verder teruggevorderd, indien:
   - het college een onjuiste betaling heeft verricht; en
   - de belanghebbende dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen, en
   - de betaling niet langer dan twee jaar voor de datum van het terugvorderingsbesluit heeft plaatsgevonden.

2. *Terugvordering bij naderhand verkregen, in aanmerking te nemen, inkomen over de uitkeringsperiode (artikel 25 lid 3 IOAW en IOAZ)*
   Inkomsten worden teruggevorderd die door de belanghebbende zijn ontvangen en die betrekking hebben op een periode waarover uitkering is ontvangen. Voorwaarde hierbij is dat deze inkomsten in aanmerking zouden zijn genomen bij de vaststelling van het recht op uitkering en/of bij de hoogte van de uitkering. Er wordt teruggevorderd tot het bedrag waarmee met de ontvangen inkomen rekening zou zijn gehouden.

3. Terugvordering gezinsleden
Artikel 59 van de Participatiewet dan wel artikel 26 IOAW en IOAZ geeft het college de bevoegdheid om kosten van de uitkering ook van gezinsleden, terug te vorderen. Van deze bevoegdheid maakt het college, behoudens de in deze beleidsregel opgenomen uitzonderingen, gebruik.

4. Kosten van terugvordering
In artikel 58 vijfde lid Participatiewet en artikel 25 lid 5 IOAW/IOAZ is de bevoegdheid opgenomen om de vordering te verhogen met de op de terugvordering betrekking hebbende kosten. Het college maakt van deze bevoegdheid geen gebruik.

5. Bruteren
In artikel 58 lid 5 Participatiewet en artikel 25 lid 5 IOAW en IOAZ is opgenomen de bevoegdheid om de krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 over de uitkering af te dragen loonbelasting en premies volksverzekeringen, alsmede de vergoeding bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet terug te vorderen. Dit betreft het zogenaamde bruteren.

Het college bruteert alleen als de terugvordering is ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 17 lid 1 van de Participatiewet dan wel artikel 13 lid 1 IOAW en IOAZ.

Als het terug te vorderen bedrag is verstrekt in een eerder kalenderjaar dan het huidige, wordt meteen besloten tot bruteren. Als het terug te vorderen bedrag is verstrekt in het huidige kalenderjaar, wordt in het volgende kalenderjaar besloten tot brutering.

6. Matiging van terugvordering

Bij terugvordering in de situatie als bedoeld in artikel 59 lid 2 Participatiewet dan wel artikel 26 lid 2 IOAW en IOAZ hanteert het college de volgende regel:

a. In het geval een belanghebbende een gezamenlijke huishouding met een partner heeft gevoerd en beiden waren gedurende de periode van de verzwegen gezamenlijke huishouding uitkeringsgerechtigden, wordt de terugvordering gematigd tot het verschil tussen de aan beiden verstrekte uitkeringen naar de norm alleenstaande (ouders) en de norm gehuwden waar beiden recht op zouden hebben gehad.

b. Bij het aanwezig zijn van in aanmerking te nemen, verzwegen, vermogensbestanddelen matigt het college de terugvordering tot het netto bedrag waarmee de waarde van het vermogensbestanddeel de vermogensgrens ex. art 34 derde lid Participatiewet gedurende de gehele periode van schending inlichtingenplicht overtreft. Hierbij wordt de vermogensgrens aangehouden zoals die gold op het moment van het verkrijgen van het in aanmerking te nemen vermogensbestanddeel. Dit geldt niet bij de IOAW en IOAZ.

7. Afzien van terugvordering

1. Het college ziet af van terugvordering, indien het terug te vorderen bedrag minder dan € 10,00 netto bedraagt en de belanghebbende geen uitkering meer ontvangt. Het college ziet bij de verrekening van inkomsten naast de uitkering af van verrekeningen die minder dan € 10,00 netto bedragen.
2. Op grond van artikel 58 lid 8 Participatiewet of artikel 25 lid 7 IOAW en IOAZ ziet het college op verzoek van degene van wie wordt teruggevorderd of, voor zover bij het college bekende feiten en omstandigheden daartoe nopen, ambtshalve, geheel of gedeeltelijk van terugvordering af, indien daarvoor dringende redenen zijn. Hiervan is onder meer sprake, indien de nadelige gevolgen van de terugvordering voor een belanghebbende onevenredig zijn in verhouding tot de met de terugvordering te dienen doelen.
3. Het college ziet in afwijking van artikel 58 lid 1 Participatiewet of artikel 25 lid 1 IOAW en IOAZ af van terugvordering voor zover de ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende uitkering:
   a) het gevolg is van een handelen of nalaten van het college, tenzij het aan de belanghebbende redelijkerwijs duidelijk had moeten zijn dat de uitkering ten onrechte of tot een te hoog bedrag werd betaald;
   b) verband houdt met feiten en omstandigheden die door de belanghebbende dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger zijn gemeld dan wel waarover een concreet signaal is ontvangen uit voor het college toegankelijke administraties en dit ten tijde van de ten onrechte uitbetaalde uitkering dan wel tot een te hoog bedrag uitbetaalde uitkering langer dan zes maanden bij het college bekend is geweest zonder dat zij hierop heeft gereageerd in de vorm van een intrekking, herziening dan wel afstemming van de uitkering. Het gaat hierbij om concrete signalen waarbij geen nader onderzoek nodig is om de uitkering aan te passen.

8. Invordering

1. Het college ziet geheel af van invordering als het terug te vorderen bedrag minder dan € 200 netto per kalenderjaar bedraagt en de belanghebbende geen uitkering meer ontvangt.
2. Uitgangspunt is dat het verschuldigde bedrag in één keer binnen 30 dagen na de beschikkingsdatum, aan het college wordt terugbetaald.
3. Voor wat betreft het bepalen van de aflossingscapaciteit hanteert het college in de volgende situaties de volgende regels, in afwijking van de uitgangspunten van de beslagvrije voet:
   a. De aflossingscapaciteit voor het terugbetalen van een vordering, niet zijnde vorderingen ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 17 lid 1 Participatiewet dan wel artikel 13 lid 1 IOAW en IOAZ, wordt bij uitkeringsgerechtigden en belanghebbenden die uitstromen naar werk, op 5% van de toepasselijke bijstandsnorm dan wel netto grondslag bij de IOAW of IOAZ vastgesteld gedurende 1 jaar na uitstroom. Dit wordt beschouwd als aflossing naar vermogen.
   b. De aflossingscapaciteit voor het terugbetalen van een vordering niet zijnde vorderingen ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 17 lid 1 Participatiewet dan wel artikel 13 lid 1 IOAW en IOAZ, wordt bij een belanghebbende die geen uitkering meer ontvangt (anders dan door uitstroom naar werk), vastgesteld op 50% van het positieve verschil tussen het besteedbaar inkomen per maand (inclusief vakantiegeld) en de toepasselijke bijstandsnorm of netto grondslag bij de IOAW of IOAZ. Dit bedrag wordt vermeerderd met de aflossingscapaciteit van 5% behorend bij de toepasselijke bijstandsnorm of netto grondslag van de IOAW of IOAZ.
   c. De aflossingscapaciteit voor het terugbetalen van een vordering die is ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 17 lid 1 Participatiewet dan wel artikel 13

lid 1 IOAW en IOAZ, wordt bij een belanghebbende die geen uitkering meer ontvangt, vastgesteld op 50% van het positieve verschil tussen het besteedbaar inkomen per maand (inclusief vakantiegeld) en de toepasselijke bijstandsnorm of netto grondslag bij de IOAW of IOAZ. Dit bedrag wordt vermeerderd met de aflossingscapaciteit van 5% behorend bij de toepasselijke bijstandsnorm of netto grondslag van de IOAW of IOAZ.

4. Waar het verrekenen van een vordering met de maandelijkse uitkering mogelijk is, zal het college van deze bevoegdheid gebruik maken.

9. Invorderingsvolgorde bij verrekening

Het college hanteert de volgende uitgangspunten:

1. De aflossing is gericht op de oudste vordering. Het gaat hierbij om de periode waarop de vordering betrekking heeft.
2. In geval van samenloop wordt geacht op beide vorderingen te zijn afgelost. Dit betekent dat (in geval van een vordering bij schending van de inlichtingenplicht) aan de betalingsverplichting is voldaan dan wel naar vermogen ook op de overige vordering (niet zijnde bij schending inlichtingenplicht) is afgelost.
3. In geval bij een schending van de inlichtingenplicht een bestuurlijke boete wordt opgelegd, begint de betaling van de boete pas te lopen als overige vordering(en) zijn betaald dan wel kwijtgescholden.

10. Aanmaningstermijn

Artikel 8 van de Verordening bestuurlijke geldschulden regelt in het eerste lid dat, in afwijking van artikel 4:112 lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht, de aanmaningstermijn voor vorderingen, die zijn ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 17 lid 1 van de Participatiewet dan wel artikel 13 van de IOAW en IOAZ, op vijf dagen kan worden gesteld. Het college maakt gebruik van deze bevoegdheid.

Het tweede lid geeft een bestuursorgaan de bevoegdheid ook voor andere situaties de aanmaningstermijn in afwijking van artikel 4:112 lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht op vijf dagen te stellen. Van deze bevoegdheid maakt het college als volgt gebruik: bij alle openstaande vorderingen, dus ook die niet zijn ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht ex artikel 17 lid 1 van de Participatiewet dan wel artikel 13 lid 1 van de IOAW en IOAZ, wordt de aanmaningstermijn op vijf dagen gesteld.

11. Kwijtschelding van vorderingen

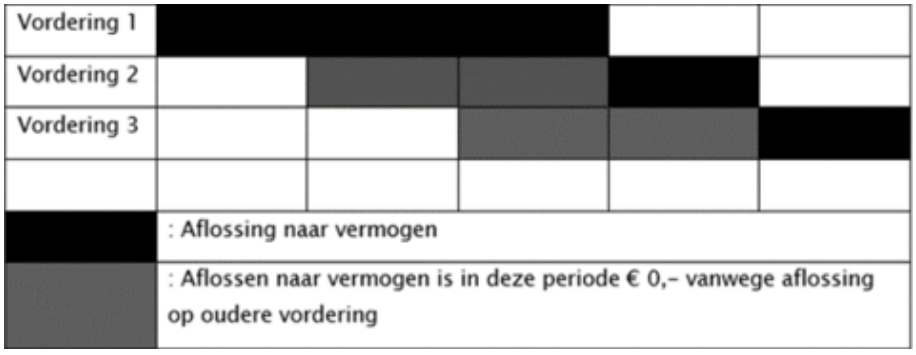
Onder omstandigheden is het college bevoegd om een openstaande vordering kwijt te schelden. Hierbij kunnen vier situaties worden onderscheiden:

- Vorderingen die niet voortvloeien uit een schending van de inlichtingenplicht van artikel 17 lid 1 van de Participatiewet dan wel artikel 13 lid 1 IOAW en IOAZ (zie 11.1);
- Vorderingen die voortvloeien uit een schending van de inlichtingenplicht van artikel 17 lid 1 van de Participatiewet dan wel artikel 13 lid 1 IOAW en IOAZ (zie 11.2);
- Vorderingen die bestaan uit een bestuurlijke boete (zie 11.3);
- Medewerking aan een schuldregeling (zie 11.4).

11.1. Vordering niet zijnde schending inlichtingenplicht

1. Het college ziet ambtshalve af van verdere invordering en verleent kwijtschelding voor het openstaande bedrag aan terugvordering als de belanghebbende gedurende 36-maandelijkse termijnen naar vermogen op de vordering heeft afgelost.

Voorbeeld

2. Het college ziet ambtshalve af van verdere invordering en verleent kwijtschelding voor het openstaande bedrag aan terugvordering als de belanghebbende gedurende 36 maandelijkse termijnen, vanwege het ontbreken van een aflossingscapaciteit, geen betalingen heeft kunnen verrichten en het niet aannemelijk is dat hij dit nog zal kunnen gaan doen.
3. Als de belanghebbende aanbiedt om een bedrag van ten minste 50 % van de (restant)schuld in één keer af te lossen ziet het college af van verdere invordering en verleent kwijtschelding voor het openstaande bedrag aan terugvordering, indien:
   a. de belanghebbende bij reguliere aflossing van de vordering of door middel van beslag op uitkering, inkomen en/of (on)roerende goederen van de belanghebbende en/of van degene met wie hij in gemeenschap van goederen is gehuwd of een geregistreerd partnerschap is aangegaan, naar alle waarschijnlijkheid minder kan aflossen dan het voorgestelde afkoopbedrag of,
   b. de belanghebbende zich naar alle waarschijnlijkheid zal weten te onttrekken aan de invorderingsmogelijkheid van de gemeente zoals bij voorgenomen vertrek naar het buitenland.

4. Indien een vordering betrekking heeft op teruggevorderde leenbijstand die verstrekt is op grond van artikel 48 van de Participatiewet volgt, in afwijking van de leden 1 tot en met 3, kwijtschelding als voldaan is aan een van de situaties genoemd in artikel 11.2 lid 1 a tot en met d. Dit is niet van toepassing op de IOAW en IOAZ.

11.2. Vordering schending inlichtingenplicht

1. *Vordering schending inlichtingenplicht zonder strafverzwarende omstandigheid:*
   Artikel 58 lid 7 Participatiewet dan wel artikel 25 lid 6 IOAW en IOAZ geeft het college de bevoegdheid om af te zien van verdere invordering en kwijtschelding te verlenen voor het openstaande bedrag aan terugvordering als gevolg van een schending van de inlichtingenplicht. Het college maakt van deze bevoegdheid gebruik bij terugvorderingen als gevolg van een schending van de inlichtingenplicht, zonder een strafverzwarende omstandigheid als genoemd in artikel 18a lid 4 Pw dan wel artikel 20a lid 4 IOAW/IOAZ, in de volgende gevallen:
   a. de belanghebbende heeft gedurende 60 maandelijkse termijnen volledig aan zijn betalingsverplichtingen voldaan;
   b. de belanghebbende heeft gedurende 60 maandelijkse termijnen niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen voldaan, maar betaalt alsnog het achterstallige bedrag over die periode vermeerderd met de op de invordering betrekking hebbende kosten;
   c. de belanghebbende heeft gedurende 60 maandelijkse termijnen geen betalingen verricht en het is niet aannemelijk dat hij deze nog op enig moment zal gaan verrichten;
   d. de belanghebbende heeft gedurende 36 maandelijkse termijnen aan zijn betalingsverplichting voldaan en lost 50% van het restbedrag in één keer af.

2. *Vordering schending inlichtingenplicht met strafverzwarende omstandigheid:*
   Het college maakt gebruik van de bevoegdheid om af te zien van verdere invordering en kwijtschelding te verlenen voor het openstaande bedrag aan terugvordering zoals genoemd onder lid 1 bij een terugvordering als gevolg van een schending van de inlichtingenplicht, met een strafverzwarende omstandigheid als genoemd in artikel 18a lid 4 Pw dan wel artikel 20a lid 4 IOAW/IOAZ in de volgende gevallen:
   a. de belanghebbende heeft gedurende 120 maandelijkse termijnen volledig aan zijn betalingsverplichtingen voldaan;
   b. de belanghebbende heeft gedurende 120 maandelijkse termijnen niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen voldaan, maar betaalt alsnog het achterstallige bedrag over die periode vermeerderd met de op de invordering betrekking hebbende kosten;
   c. de belanghebbende heeft gedurende 120 maandelijkse termijnen geen betalingen verricht en het is niet aannemelijk dat hij deze nog op enig moment zal gaan verrichten;
   d. de belanghebbende heeft gedurende 60 maandelijkse termijnen aan zijn betalingsverplichting voldaan en lost 50% van het restbedrag in één keer af.

3. Het college ziet onder voorwaarden af van verdere invordering en verleent kwijtschelding voor het openstaande bedrag aan terugvordering van vorderingen als gevolg van schending van de inlichtingenplicht, die niet vallen onder de reikwijdte van artikel 60c van de Participatiewet dan wel artikel 29a IOAW/IOAZ, bij het succesvol afronden van een schuldsaneringstraject in het kader van een minnelijke schuldregeling. De voorwaarden zijn:
   a. De vordering als gevolg van schending van de inlichtingenplicht, zonder een strafverzwarende omstandigheid in de zin van artikel 18a lid 4 Pw dan wel artikel 20a lid 4 IOAW/IOAZ, moet bij de aanvang van het schuldsaneringstraject ouder dan twee jaar zijn, waarbij de termijn van twee jaar aanvangt op de datum van het door middel van een besluit bekendmaken van de vordering aan de belanghebbende. Indien er sprake is van een strafverzwarende omstandigheid in de zin van artikel 18a lid 4 Pw dan wel artikel 20a lid 4 IOAW/IOAZ

(met uitzondering van opzet en grove schuld waarvoor deze bepaling niet geldt), dient de vordering bij de aanvang van het schuldsaneringstraject ouder dan drieënhalf jaar te zijn.

b. Als de vordering als gevolg van schending van de inlichtingenplicht, zonder een strafverzwarende omstandigheid in de zin van artikel 18a lid 4 Pw dan wel artikel 20a lid 4 IOAW/IOAZ, bij de aanvang van het schuldsaneringstraject jonger dan twee jaar is, moet de vordering niet meer bedragen dan 25% van de totale schuldenlast van de belanghebbende. Als er sprake is van een strafverzwarende omstandigheid in de zin van artikel 18a lid 4 Pw dan wel artikel 20a lid 4 IOAW/IOAZ geldt deze bepaling voor vorderingen die bij de aanvang van het schuldsaneringstraject jonger dan drieënhalf jaar zijn.

11.3. Vorderingen die bestaan uit een bestuurlijke boete

Het college maakt gebruik van de bevoegdheid in artikel 18a lid 7 Participatiewet en artikel 20a lid 7 IOAW en IOAZ om een bestuurlijke boete geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden als voldaan is aan de volgende voorwaarden:

a. belanghebbende heeft een verzoek tot kwijtschelding van de bestuurlijke boete ingediend; en
b. er sprake is van medewerking van het college aan een schuldregeling.

Als aan één van de voorwaarden niet is voldaan of de schuldregeling niet succesvol wordt doorlopen, kan de bestuurlijke boete niet (geheel of gedeeltelijk) worden kwijtgescholden.

11.4. Medewerking schuldregeling

Door het college wordt geen medewerking verleend aan een schuldregeling indien een vordering is ontstaan door het opzettelijk of door grove schuld niet of niet behoorlijke nakomen door de belanghebbende van de inlichtingenplicht ex artikel 17 lid 1 Participatiewet en artikel 13 lid 1 IOAW en IOAZ of artikel 30c lid 2 en 3 van de Wet Suwi en hiervoor een bestuurlijke boete is opgelegd, dan wel met betrekking tot het niet of niet behoorlijk nakomen van die verplichtingen aangifte is gedaan op grond van het Wetboek van Strafrecht, voor zover deze medewerking leidt tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van deze vordering. Dit vloeit dwingend voort uit artikel 60c van de Participatiewet dan wel artikel 29a IOAW en IOAZ.

Medewerking aan een schuldregeling is in overige gevallen van schending inlichtingenplicht alleen mogelijk in de vorm van het (tijdelijk) opschorten van de incasso. Dit gebeurt alleen onder de voorwaarde dat na het aflopen van de schuldregeling het restant alsnog betaald moet worden.
Voor de uitwerking van de begrippen opzet en grove schuld wordt verwezen naar de Beleidsregels bestuurlijke boete Participatiewet, IOAW/IOAZ gemeente Nijmegen 2027 dan wel indien het wetsvoorstel Handhaving sociale zekerheid nog niet tot wet is verheven en in werking is getreden, de Beleidsregels Bestuurlijke boete Participatiewet, IOAW/IOAZ gemeente Nijmegen 2024.

11.5. Intrekking besluit tot kwijtschelding

Het college kan een besluit tot kwijtschelding van een vordering intrekken als blijkt dat de belanghebbende het college voor, tijdens of na de looptijd van de terugbetaling voorzien heeft van onjuiste of onvolledige informatie en de juiste of volledige informatie had geleid tot een andere terugbetalingsverplichting of tot geen kwijtschelding.

12. Inwerkingtreding en overgangsrecht

1. Deze beleidsregels treden in werking op 1 januari 2027 onder gelijktijdige intrekking van de Beleidsregels Terug- en invordering Participatiewet gemeente Nijmegen 2024 en de Beleidsregels Terug- en Invordering IOAW/IOAZ 2013. Dit geldt onder het voorbehoud dat de volgende wijzigingen alleen in werking treden onder de voorwaarde dat het wetsvoorstel Handhaving sociale zekerheid tot wet is verheven en in werking is getreden:
   a) artikel 7 lid 3 van deze beleidsregels (eerder artikel 2 lid 3 van de Beleidsregels Terug- en Invordering Participatiewet gemeente Nijmegen 2024 en artikel 2.3 van de Beleidsregels Terug- en Invordering IOAW/IOAZ 2013);
   b) artikel 11.1 lid 4 van deze beleidsregels (eerder artikel 5.1 lid 4 van de Beleidsregels Terug- en Invordering Participatiewet gemeente Nijmegen 2024);
   c) artikel 11.2 van deze beleidsregels (eerder artikel 5.2 van de Beleidsregels Terug- en Invordering Participatiewet gemeente Nijmegen 2024 en de artikelen 3.2 en 3.3 van de Beleidsregels Terug- en Invordering IOAW/IOAZ 2013;
   d) artikel 11.3 van deze beleidsregels (eerder artikel 5.3 van de Beleidsregels Terug- en Invordering Participatiewet gemeente Nijmegen 2024).

   Indien hiervan op 1 januari 2027 nog geen sprake is, treden deze artikelen in werking op de datum van inwerkingtreding van het wetsvoorstel. In dat geval blijven deze artikelen uit de Beleidsregels Terug- en Invordering Participatiewet gemeente Nijmegen 2024 en de Beleidsregels Terug- en Invordering IOAW/IOAZ 2013 zoals telkens onder a tot en met d vermeld gelden.

2. Terug- en invorderingsbesluiten genomen voor 1 januari 2027 worden conform de Beleidsregels Terug- en invordering Participatiewet gemeente Nijmegen 2024 en de Beleidsregels Terug- en invordering IOAW/IOAZ 2013 afgehandeld. Deze beleidsregels zijn van toepassing op terug- en invorderingsbesluiten die vanaf 1 januari 2027 worden genomen. Dit geldt met inachtneming van het voorbehoud zoals vermeld onder lid 1.
3. Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als: Beleidsregels Terug- en invordering Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Nijmegen 2027.

Aldus besloten door het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Nijmegen, op 3 november 2026.

De gemeentesecretaris,
A.P.W. van de Klift

De burgemeester,
H.M.F. Bruls